





پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی خطاب به ملت بزرگ ایران
در پی جنایت سحرگاه جمعه رژیم صهیونیستی

دست قدرتمند
نیروی مسلح جمهوری اسلامی
اورا رها نخواهد کرد
باذن الله

۱۴۰۴/۳/۲۳

 KHAMENEI.IR



ياضا



طرح نامه ایده‌های مسئله
« حفظ وحدت ملی »



eita.com/yaafaa

گروه "اندیشه‌ورز یافا" با هدف تولید ایده برای مجموعه‌های تولید محتوای سراسر کشور به منظور مقابله‌ی همه جانبه با رژیم غاصب و آپارتاید اسرائیل تشکیل شد.

استفاده از ایده‌ها و پیشنهادات این گروه برای تولید و انتشار محتوا کاملاً آزاد است.



ایده اول:

ماجرای پیشنهاد صلح موسولینی به چرچیل

بیان ایده:

در ابتدای جنگ جهانی دوم، زمانی که آلمان نازی پیروزی‌های چشمگیری را در میدان نبرد به دست آورده بود، موسولینی به‌عنوان واسطه از طرف هیتلر پیشنهاد صلحی را به چرچیل ارائه داد. چرچیل با وجود شرایط سختی که انگلستان در آن روزها داشت، صلح را نپذیرفت. او معتقد بود که صلح برای زمانی است که ما در جنگ دستاوردی داشته باشیم و آن دستاورد موجب پایدار شدن صلح شود. در واقع او باور داشت که صلح واقعی با از بین رفتن تهدید عملی می‌شود و مادامی که آلمان نازی وجود داشته باشد، صلح هیچگاه محقق نمی‌شود.

قالب‌های پیشنهادی:

۱. موشن گرافی: روایت ماجرای مذکور همراه با تصویرسازی‌های ساده و مینیمال.
۲. پادکست: با حضور یک کارشناس و یک مجری، این ماجرا واکاوی شده و با مسائل امروز ایران تطبیق داده شود.
۳. مصاحبه خیابانی: ماجرای مطرح شده به‌شکلی خلاصه برای مصاحبه‌شونده بازگو شود و نظر او درباره اقدام چرچیل پرسیده شود. در ادامه، از مصاحبه‌شونده درباره وضعیت امروز ایران نیز پرسیده شود.



ایده دوم:

پرسش از مردم: پشیمانی اسرائیل چه زمانی محقق می‌شود؟

بیان ایده:

این ایده بر پایه فعال‌سازی افکار عمومی و درگیر کردن ذهن جامعه با آینده راهبردی مقاومت شکل گرفته است. پرسش «پشیمانی اسرائیل چه زمانی محقق می‌شود؟» همزمان هم دعوت به تفکر است و هم تحریک احساس مسئولیت. چون به جای طرح یک موضع یا شعار، ذهن مردم را با یک آینده مورد انتظار درگیر می‌کند. هدف این است که مردم با زبان خودشان زمان و شرایط تحقق پشیمانی اسرائیل را بیان کنند؛ و همین فرایند به طور غیرمستقیم، به ایجاد وحدت در جامعه کمک می‌کند. همچنین این ایده به ترویج گفت‌وگو در جامعه نیز کمک می‌کند.

قالب‌های اجرایی:

۱. مصاحبه خیابانی: افراد مختلف در سن، جنسیت و ... گوناگون به یک سوال مشخص

پاسخ می‌دهند: «به نظر شما پشیمانی اسرائیل چه زمانی محقق می‌شود؟»

۲. کمپین در فضای مجازی: می‌تواند در قالب یک طوفان توییتری باشد و قالب استوری

در اینستاگرام.

#پشیمانی_دشمن

#متحد_تا_پشیمانی

۳. پوستر / بیلبرد شهری / دیوارنگاره / ...



ایده سوم:

تو بودی تا کی ادامه می دادی؟

بیان ایده:

این ایده هم ذات پنداری را در مخاطب تقویت کرده و مخاطبی که ممکن است از انبوه خبر خسته یا بی رمق شده باشد را به یک فرد کنشگر و تصمیم گیر تبدیل می کند. پاسخ این پرسش در درجه دوم از اهمیت قرار دارد؛ همین فرایند فکری که مخاطب برای رسیدن به پاسخ طی می کند، خود به ایجاد وحدت، درک متقابل و انگیزه مقاومت می انجامد. در واقع با این پرسش مخاطب یک تجربه ذهنی را پشت سر گذاشته و به مسئله مقاومت از دریچه ذهن خودش نگاه می کند.

قالب های پیشنهادی:

۱. مصاحبه خیابانی

۲. پویش مردمی در فضای مجازی: می توان در قالب طوفان توییتری یا قالب استوری در اینستاگرام این ایده را پیاده کرد.

۳. ویدئوی کوتاه: اقشار مختلفی که در این روزها آسیب دیده اند به تصویر کشیده شده و در انتها این پرسش مطرح شود؛ هر کدام از این افراد تا کی به این نبرد ادامه می دهند؟



ایده چهارم:

نشان دادن موارد نقض آتش بس توسط اسرائیل در جنگ های قبلی

بیان ایده:

آتش بس فقط یک کلمه است؛ مهم این است که چه کسی آن را امضا می کند و چه کسی واقعاً پای آن می ایستد.

یکی از دلایلی که بعد از آتش بس، جامعه دوباره به دو قطب "باید ادامه می دادیم" و "باید تمامش می کردیم" تقسیم شده، تفاوت نگاه به اعتماد به دشمن است.

اما اگر به جنگ های قبلی اسرائیل نگاه کنیم—چه علیه حزب الله، چه حماس—می بینیم که نقض آتش بس، نه یک استثنا، بلکه یک الگوی رفتاری ثابت از طرف اسرائیل است.

اسرائیل نه تنها به آتش بس پایبند نمی ماند، بلکه اغلب آن را فرصتی برای تجدید قوا و ضربه ی غافلگیرانه بعدی می داند.

ایده این است که این واقعیت تلخ را برای مردم برجسته کنیم؛ طوری که اختلاف درباره «اعتماد» به اسرائیل بی معنا شود و جامعه بفهمد بحث سر ادامه جنگ نیست، بحث سر حفظ هوشیاری جمعی است.

چون اسرائیل حتی در زمان صلح، دنبال جنگ است.

قالب های پیشنهادی:

۱. موشن گرافی یک دقیقه‌ای
۲. پوسترهای سریالی با روایت تصویری از نقض‌های مکرر آتش‌بس
۳. یادداشت کوتاه تحلیلی با لحن ساده برای تلگرام و سایت‌های خبری
۴. پادکست مستند با لحن روایی و فضاسازی صوتی

قالب ۱: موشن گرافی یک دقیقه‌ای

عنوان: آتش‌بس برای ما، وقت استراحت برای آنها

نریشن پیشنهادی:

تصاویر: پرچم سفید آتش‌بس در جنگ غزه - در حال اهتزاز

نریشن:

این پرچم سفید، نه علامت صلح بود، نه پایان جنگ.

در جنگ ۲۰۲۱ با غزه، اسرائیل شب آتش‌بس، شروع کرد به بمباران جنوب.

در جنگ ۲۰۰۶ با حزب‌الله، آتش‌بس امضا شد، ولی قانا را یک روز بعد زدند.

در جنگ ۲۰۱۴، سه بار آتش‌بس اعلام شد — سه بار اسرائیل خودش نقضش کرد.

[تصویر: آتش‌بس اخیر با ایران - پرچم سفید در دست یک سرباز اسرائیلی، اما پشت سرش

دست روی ماشه]

نریشن:

آنها صلح نمی‌خواهند. فقط فرصتی می‌خواهند برای ضربه‌ی بعدی.

ما، وقتی پیروزیم که حواسمان جمع باشد، نه خام پرچم سفید.

قالب ۲: سری پوستر + کپشن

پوستر ۱

تصویر: سرباز اسرائیلی در حال امضای آتش‌بس - پشت دستش چاقو مخفی کرده
کپشن:

۲۰۰۶، لبنان - آتش‌بس امضا شد، بعدش روستای قانا بمباران شد.
آتش‌بس وقتی معنا دارد که طرف مقابلت آدم باشد.

پوستر ۲

تصویر: یک تایم‌لاین با سال‌های ۲۰۰۶، ۲۰۰۹، ۲۰۱۴، ۲۰۲۱ و ۲۰۲۴
زیر هر سال: علامت پرچم سفید + انفجار
کپشن:

هر وقت اسرائیل آتش‌بس خواسته، پنج دقیقه بعدش آتش‌بازی کرده.
ما نباید این فیلم تکراری را دوباره باور کنیم.

پوستر ۳

تصویر: پرچم سفید که آغشته به خون شده
کپشن:

آتش‌بس با گرگ، فقط زمان می‌خرد—برای گرگ، نه برای ما.
حواسمان باشد خوابمان نبرد.

قالب ۳: یادداشت کوتاه

عنوان: آتش‌بس اسرائیلی یعنی توقف تیر، نه توقف نیت
متن:

در جنگ‌های قبلی، آتش‌بس همیشه زودتر از جنگ آمد، اما هیچ‌وقت دیرتر از خیانت نرفت.

چه در لبنان، چه در غزه، اسرائیل آتش بس را امضا کرد و همان شب، نقضش کرد.
این یعنی آتش بس نه پایان تهدید، بلکه تغییر فرم تهدید است.
اگر امروز کسی با خوش بینی درباره صلح می نویسد، باید تاریخ را بخواند.
ما نیازی به توهم صلح نداریم. ما نیاز به هوشیاری داریم.

قالب ۴: پادکست روایی

عنوان: پرچم سفید، دروغ سیاه

ساختار پیشنهادی:

- افکت صوتی: صدای آژیر - سکوت - امضای توافق
 - روایت اول شخص: خاطره یک فلسطینی از نقض آتش بس
 - آمار و مستندات: ۲۰۰۶ - بمباران قانا / ۲۰۲۱ - حمله به رفح
 - پیام پایانی:
- هر وقت دشمن گفت "تمام شد"، ما باید پرسیم: "چه چیزی را داری آماده می کنی؟"



ایده پنجم:

کودکان شهید منتظرند

بیان ایده:

در روزهای ابتدایی درگیری اخیر، چیزی که مردم ایران را از هر قشر و سلیقه‌ای کنار هم نشانده، خون پاک کودکانی بود که در حملات موشکی اسرائیل به شهادت رسیدند.

تصویر این کودکان، نه فقط غم، که نفرتی واحد در دل همه ساخت؛ نفرتی بی‌هیاهو، اما عمیق. ایده «کودکان شهید منتظرند» بر این مفهوم استوار است که آن کودکان هنوز تمام نشده‌اند؛ شهادت آن‌ها یک پایان نبود، یک مطالبه بود.

آن‌ها در جایی میان خاک و آسمان، چشم‌به‌راه امتداد وحدت ما هستند.

نه برای انتقام، بلکه برای معنا دادن به خون‌شان؛ که ما، پس از آتش‌بس، دوباره پراکنده نشویم. آن‌ها چشم‌انتظار ما هستند، که با ادامه‌ی ایستادگی‌مان، نگذاریم مرگ‌شان فقط بخشی از اخبار باشد.

قالب‌های پیشنهادی:

با توجه به ظرفیت احساسی، تصویری و مفهومی این ایده، قالب‌های زیر مناسب‌ترین انتخاب‌ها هستند:

۱. تصویر (دیجیتال پینت یا نقاشی احساسی)
۲. متن (داستان روایی کوتاه و شعار تبلیغاتی)
۳. پادکست روایی با فضاسازی عاطفی

۴. یادداشت کوتاه (مناسب برای توییت یا ویدیوی اینستاگرامی)

قالب ۱: تصویر (دیجیتال پینت)

صحنه پیشنهادی:

آسمانی نیمه‌تاریک. گروهی از کودکان شهید با لباس ساده و صورت‌های معصوم، در لبه‌ی نور ایستاده‌اند. یکی از آن‌ها دستش را دراز کرده، نه به سمت زمین، بلکه به سمت دل‌های ما.

نوشته روی تصویر:

ما رفتیم تا شما کنار هم بمانید...

کپشن همراه:

اگر این آتش بس، دوباره ما را از هم جدا کند

چند نگاه نگران، هنوز آن بالاست

کودکان شهید منتظرند

قالب ۲: متن (داستان روایی + شعار)

عنوان: قرارمان هنوز سر جایش هست؟

متن:

سینا هشت سالش بود. هنوز دندان شیری داشت.

شب آخری که زنده بود، با مادرش بحث کرد که نمی‌خواهد بخوابد. می‌خواست کاردستی مدرسه‌اش را تمام کند.

حالا دیگر خوابیده؛ ولی نه روی تختش، نه در خانه‌اش...

وقتی عکس سینا را همه دیدند، حتی آن‌که سیاسی نبود، توی دلش گفت: بس است دیگر...

حالا چند روز گذشته، آتش بس شده، و صدای دعاها برگشته.

اما یک سؤال هنوز هست: قرارمان با سینا چه شد؟

شعار تبلیغاتی:

کودکان شهید منتظرند.

ما هنوز کنار هم ایم؟

قالب ۳: پادکست روایی

عنوان: خواب‌هایی که نصفه ماند

مدت زمان: حدود ۳ دقیقه

ساختار پیشنهادی:

۱. افکت خوابیدن کودک، صدای انفجار، سکوت

۲. نریشن با لحن آرام و بغض‌دار:

یک پسر بچه بود که فقط می‌خواست فردا صبح، معلمش برایش ستاره طلایی بزند

اما فردا صبح را ندید

۳. افکت عقب‌گرد، صدای تپش قلب

۴. نریشن:

ما آن شب همه با هم بودیم؛ در خشم، در غم، در نفرت از دشمن

حالا چند روز گذشته

ولی آن بچه‌ها هنوز نرفته‌اند

ایستاده‌اند و نگاه می‌کنند بینند

آیا هنوز کنار هم هستیم؟ یا دوباره شده ایم چند تکه؟

۵. پایان با موسیقی ملایم و پیام کوتاه:

کودکان شهید منتظرند



ایده ششم:

هنوز خیلی کار داریم

بیان ایده:

ما در این نبرد، ضرباتی زدیم. دشمن عقب نشست. غرورشان ترک برداشت. اما این همه‌ی ماجرا نیست. ما هنوز وسط مسیر ایستاده‌ایم، نه در خط پایان.

ایده «هنوز خیلی کار داریم» می‌خواهد این را یادآوری کند که این جنگ، مثل یک رشته‌ی دو امدادی است؛ مادر خانه‌دار، سرباز، دکتر، دانش‌آموز، کارگر، حتی آن دختر بدحجاب، همه‌ی ما، یک تیم هستیم. هرکس باید چوب را درست تحویل بدهد؛ اگر نه، پیروزی ممکن نیست.

یا مثل یک بازی فوتبال. ما با یک پاس خوب از دفاع، توپ را به جلو آوردیم. ولی هنوز باید یکی پیدا شود، شوت آخر را بزند. بی‌قراری نکنیم. غر نزنیم. از زمین بیرون نرویم. بمانیم، چون هنوز خیلی کار داریم. و فقط با هم می‌شود این کار را تمام کرد.

قالب‌های پیشنهادی:

۱. سناریوی موشن گرافی (انیمیشن یا استاپ‌موشن)

عنوان: ادامه‌ی راه دست توه

سناریو پیشنهادی - مدت زمان: ۶۰ ثانیه

یک مسیر سخت و طولانی نمایش داده می‌شود. شخصیت‌ها نماد مردم ایران‌اند: زن خانه‌دار، دکتر، آتش‌نشان، دختر نوجوان، کارگر، نظامی. هرکدام شیئی را به نفر بعدی می‌سپارند: پرچم خاکی،

کوله پستی رزمنده، وصیت نامه یک شهید. نفر آخر دختر جوانی ست با ظاهر غیرکلیشه‌ای. درنگ می‌کند، نگاه می‌کند، می‌گیرد و می‌دود.

صدا روی تصویر می‌گوید:

«این راه با ما شروع نشده...»

اما با ما تموم می‌شه

و هنوز خیلی کار داریم.»

۲. تصویر (پوستر دیجیتال پینت)

تصویر پیشنهادی:

زمین فوتبال نیمه تاریک. بازیکنان تیم ایران لباس نظامی، پرستاری، کارگری، آتش‌نشانی، دانش‌آموزی و حتی دختر با پوشش غیر رسمی دارند. توپ به محوطه جریمه رسیده. بازیکن آخر آماده‌ی شوت است. اما به سکوها نگاه می‌کند. تماشاچیان دارند زمین را ترک می‌کنند.

شعار روی تصویر:

«هنوز بازی تموم نشده»

اگه بری، پاس مون بی نتیجه می‌مونه.»

۳. متن (شعار و یادداشت توصیفی)

شعار تبلیغاتی:

«ما فقط آغازگر نبودیم، ما باید تمام‌کننده باشیم.»

«این راه تا آخر، به تک‌تک ما نیاز داره»

یادداشت توصیفی:

در این جنگ، ما فقط جنگیدن رو شروع نکردیم؛ ما مسیر تموم کردنش رو هم ساختیم. اما رسیدن به پایان، نیاز داره همه با هم بمونن. هیچ‌کس زیادی نیست. اون دختری که تا دیروز می‌گفت به من ربطی نداره، حالا وسط میدونه. اون پدر خسته، اون پرستار خونی، اون بچه‌ای که پشت شیشه مدرسه لرزید

اونا همه تو بازی ان

بمونیم

چون هنوز خیلی کار داریم

۴. پویش اجتماعی

عنوان پویش: پرچم رو نگه دار

ایده:

هر فرد عکسی منتشر کنه از خودش با نمادی که برای او نشانه‌ی ادامه‌دادن راهه: پرچم، کفش

خاکی، لباس رزمبسته امداد، کتاب مدرسه بچه‌ای که دیگه نیست

کنارش بنویسه:

«من نداشتم بیفته. چون هنوز خیلی کار داریم»

هشتگ‌های پیشنهادی:

#پرچم_رو_نگه_دار

#ما_همه_تیمیم

#هنوز_خیلی_کار_داریم



ایده هفتم:

جدول تهدیدات مقامات ایرانی و میزان عملی شدن شان

بیان ایده:

گروهی از مردم سوالاتی دارند، سوالاتی از جنس «پس چه شد؟». سوالاتی که منشأ بوجود آمدنش سخنان مسئولین لشکری و گاه‌ها کشوری می باشد. بی پاسخ ماندن این سوالات می تواند موجی از بی اعتمادی دائمی نسبت به سخنان استراژیک تحلیل های برخی مسئولین داشته باشد و خود نیز باعث ایجاد دو قطبی های عمیق در طولانی مدت بشوند. نکته دیگری که می توان به آن اشاره کرد، بالا بردن هزینه سخنانی است که گاه‌ها غیر واقع بینانه و از نظر مردم شاید غیر صادقانه از مسئولین صادر می شود.

قالب‌های پیشنهادی:

ویدیو+پوستر

جدولی بر اساس وعده های برخی مسئولین تهیه شود که ادعاهای آنان درباره تهدید های منطقه ای و پاسخ های نظامی و سیاسی وعده داده شده تهیه شود. ویدیویی نیز قابل طراحی هست که جملات مسئولین «اگر آمریکا-اسرائیل...» میکس شود با «همان اگری که اتفاق افتاده...»

مثال: ویدیوی فلان مسئول که گفته: «اگر هرگونه تجاوزی به تأسیسات هسته ای صورت بگیرد فلان میکنیم» میکس شود با «حمله آمریکا یا اسرائیل به تأسیسات هسته ای» و ...



ایده هشتم:

تبیین موازنه قدرت، پیش نیاز صلح پایدار

بیان ایده:

در شرایطی که ایران درگیر یک کشمکش استراتژیک با اسرائیل و متحدان غربی اش است، حفظ وحدت ملی در داخل، تنها زمانی ممکن است که مردم احساس کنند کشورشان در برابر تهدیدات خارجی، سیاستی هوشمندانه و قاطع دارد. اگر حمله‌ای صورت گیرد و پاسخی درخور داده نشود، پیام آن برای جامعه داخلی، ضعف و بی‌عملی است؛ این یعنی فروپاشی اعتماد و وحدت. اما اگر هر ضربه‌ای با ضربه‌ای متقابل و حساب‌شده پاسخ داده شود، حس اقتدار، امنیت و انسجام ملی تقویت می‌شود.

از منظر بین‌المللی نیز، موازنه قدرت یعنی مهار طرف مقابل از طریق قدرت بازدارندگی. این موازنه، لازمه هر مذاکره واقعی و هر صلح بادوام است. وقتی طرف مقابل بفهمد که هر اقدامی هزینه دارد، نه تنها دست به تجاوز نمی‌زند، بلکه در گفتگوها نیز حاضر می‌شود شروط واقعی صلح را بپذیرد. در نتیجه، این ایده همزمان: وحدت ملی را تقویت می‌کند (چون مردم احساس قدرت و پاسخ‌گویی می‌کنند) زمینه صلح پایدار را فراهم می‌کند (چون دشمن را در جایگاه برابر به میز مذاکره می‌کشاند).

قالب‌های پیشنهادی:

۱. یادداشت تحلیلی

مثال: ترازو را نگه دارید؛ صلح بر دوش تعادل می‌ایستد. در روزگار پرتنش خاورمیانه، آرزوی صلح نه ساده‌لوحانه است، نه شعارزده؛ اما صلح، بدون موازنه قوا، چیزی جز توهم نیست. وقتی کشوری همچون اسرائیل بارها اقدام به تجاوز، ترور، و حمله نظامی علیه ایران کرده و پاسخی متناسب دریافت نکند، ترازو به شکلی خطرناک کج می‌شود. و در جهانی که همه چیز بر اساس بازدارندگی می‌چرخد، کج شدن ترازو، دعوت‌نامه‌ای برای جنگ است، نه آرامش. درک این واقعیت تلخ اما ضروری است: هیچ صلحی با دست‌های بسته دوام نمی‌آورد. هیچ میز مذاکره‌ای واقعی نخواهد بود، مگر آنکه طرف مقابل بداند توازن برقرار است. ما باید این پیام را روشن منتقل کنیم: اگر ضربه‌ای وارد شود، پاسخی درخور خواهد آمد. نه از سر خشم، که از سر عقلانیت. نه برای جنگ، بلکه برای آنکه صلح را بر پایه‌ای مستحکم بنا کنیم. تاریخ، بارها این حقیقت را نشان داده است: صلح تنها زمانی پایدار است که کفه‌های ترازو در تعادل باشند. پس پیش از آنکه از صلح حرف بزنیم، بیایید ترازو را نگه داریم.

۲. پروژه تعاملی جعبه ترازو (برای نمایشگاه یا دانشگاه)

یک جعبه شیشه‌ای بزرگ با ترازو داخلش. افراد می‌توانند "سنگ‌نوشته‌هایی" از حملات طرف مقابل بیندازند. سپس تشویق می‌شوند سنگ «پاسخ متقابل» را بیندازند تا تعادل برقرار شود. توضیح تحلیلی کنار جعبه: صلح، هنر موازنه است؛ نه بی‌عملی.

۳. کلیپ

سکانس ۱: آغاز صلح: صدای آرام پیانو. قاب بسته از دو دست که به سمت هم دراز شده‌اند و توافق‌نامه‌ای را امضا می‌کنند. لبخندها. پرچم‌ها. فلاش دوربین‌ها. کبوترها.

سکانس ۲: اولین ضربه: درست در اوج سکوت، صدای انفجار. تصویر تار. خبر فوری در صفحه: «حمله اسرائیل به خاک ایران» یکی از امضاکنندگان (طرف مقابل) لبخند می‌زند و دور می‌شود.

سکانس ۳: سکوت و بی‌پاسخی: تصاویر مردم آسیب‌دیده، چهره‌های خشمگین، پرسش‌ها در نگاه‌ها. طرف ایرانی فقط سکوت می‌کند. هیچ پاسخی، هیچ حرکت متقابلی. ترازو در گوشه تصویر، به آرامی به سمت یک طرف خم می‌شود.

سکانس ۴: فروپاشی صلح: همان کبوترهای سفید قبلی، حالا با صدای تیر سقوط می‌کنند. قرارداد صلح از قاب دوربین می‌افتد، آتش می‌گیرد. ترازو واژگون می‌شود.

۴. پوستر

پوستر به شکل عمودی. در مرکز، یک ترازو کلاسیک دیده می‌شود. کفه سمت راست پر از نمادهای نظامی طرف مقابل (موشک، جنگنده، پرچم اسرائیل)

کفه سمت چپ خالی مانده، اما سایه‌ای از یک دست پر از موشک که انگار می‌خواهد پاسخ بدهد، در حال نزدیک شدن به کفه است. اما ترازو همین حالا هم شدیداً کج شده.

جمله روی پوستر (بالا): «صلح، فقط روی تعادل می‌ایستد.»

جمله پایین پوستر (کوچک‌تر): «سکوت در برابر حمله، صلح را به آتش می‌کشد.»



ایده نهم:

پیروزی ایران در جنگ تحمیلی از نگاه بین المللی

بیان ایده:

یکی از مسائلی که می توان برای حفظ وحدت ملی استفاده کرد، بازتاب نتیجه جنگ در بین حوزه بین المللی از دریچه نگاه دولت ها و ملت ها می باشد. اگر کمی در رسانه های خارجی جستجو کنید، متوجه می شوید که از نگاه بین المللی این ایران است که پیروز جنگ بوده. بازتاب این مساله در داخل کشور، به بخش قابل توجهی از شبهات پاسخ می دهد. همچنین باید محتواهایی به زبان های مختلف مانند انگلیسی و عبری تولید شود که وعده های نتانیاهو و ترامپ در مورد جنگ تحمیلی با ایران، محقق نشده تا نارضایتی ایجاد شده بین اسرائیلی ها، تداوم پیدا کند.

قالب های پیشنهادی:

کلیپ، موشن گرافی، پادکست، یادداشت نویسی

با کمی جستجو در رسانه های خارجی می توان محتوای مورد نیاز برای این قالب ها در راستای ایده مذکور را بدست آورد.